

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/107/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613010253
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3613010253.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Rastislava Vranku v trestnej veci proti obžalovaným R. N., nar. XX.X.XXXX v R. a ml. U. N., nar. XX.X.XXXX v R., pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 ods.1 Tr.zák., o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 27.8.2014, sp. zn. 2T/166/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.10.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 27.8.2014, sp. zn. 2T/166/2013 boli obžalovaní R. N. a ml. U. N. uznaní vinnými z prečinu ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 ods.1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 04.05.2012 v čase približne o 23,50 hod. v Partizánskom na Q. ulici na medziposchodí bytového domu č. XXX/X napadli po predchádzajúcej slovnej roztržke D. S. tak, že ho najskôr obžalovaný R. N. udrel päťou ruky do oblasti tváre pod ľavé oko a následne ho spoločne s obžalovaným ml. U. N. udierali a kopali do celého tela, v dôsledku čoho poškodený spadol s obžalovaným ml. U. N. zo schodov, kde ho obvinení znova kopali a udierali po celom tele, čím obžalovaní spôsobili D. S. pomliaždenie a krvnú podliatinu okolia ľavého oka, pomliaždenie ľavej jarmovej kosti, pomliaždenie chrbta a prstov pravej ruky, tržne zmliaždenú ranu v oblasti posledného medzičlánkového zhybu IV prsta pravej ruky, zlomeninu stredného článku IV prsta pravej ruky, pomliaždenie ľavej strany hrudníka, pomliaždenie ľavej bedrovej oblasti a pomliaždenie a odreniny pravého predkolenia s dobou liečby a sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní 35 dní.

Za to boli odsúdení: K. R. N. podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona podmienične odložený a určená skúšobná doba 16 mesiacov s probačným dohľadom. Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zákona mu bola uložená povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Obžalovaný ml. U. N. podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 117 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, § 51 ods. 1 ods. 2 Tr. zákona a § 119 ods. 1 Tr. zákona podmienične odložený na skúšobnú dobu 14 mesiacov s probačným dohľadom. Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zákona bola obžalovanému uložená povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola obom obžalovaným uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s. so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava IČO: 35 942 436, škodu vo výške 94,57 € (deväťdesiatštyri eur a päťdesiatšedem centov).

Proti citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske a to proti výroku o vine a treste v neprospech oboch obžalovaných. V písomných dôvodoch odvolania prokurátor uviedol, že citovaný rozsudok považuje za nezákonný, pričom poukázal na skutočnosť, že z vykonaného dokazovania predovšetkým z výpovede samotných obžalovaných tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom vyplývajú závažné rozpory v tej časti skutku, v ktorej mal útok obžalovaných pokračovať v byte poškodeného. Obžalovaný R. N. uviedol, že potom ako spoločne s poškodeným spadli zo schodov, poškodený ušiel do svojho bytu a obžalovaný U. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že po páde poškodeného a obvineného R. N. zo schodov, týchto od seba rozdelila matka, po čom mal poškodený ujsť do svojho bytu a obžalovaného R. N. matka tiež siahla do bytu. Tento rozpor sa dokazovaním odstrániť nepodarilo a výrazne spochybňuje vierohodnosť výpovedí obžalovaných. Naopak za vierohodnú možno skôr pokladať výpoveď poškodeného D. S., ktorý tvrdil, že sa mu podarilo doplaziť do svojho bytu, nakoľko bol súčasne napádaný dvoma obžalovanými a boli mu spôsobené viacpočetné zranenia, pričom znalec uviedol, že k poraneniám poškodeného došlo údermi pästami alebo kopancami. Tvrdenie poškodeného D. S., že obžalovaní na neho zaútočili aj palicami, prípadne železnými tyčami, s ktorým sa súd nestotožnil, však znaleckým posudkom vyvrátené nebolo. Skutočnosť, že znalec nedokázal jednoznačne určiť, či útočníci pri potýčke použili palice, prípadne tyče, ako to tvrdil poškodený, ešte neznamená, že poškodený neuvádzal pravdu. Súd spochybnil výpoveď poškodeného ohľadne napadnutia palicami tým, že nie je zrejmé, ako by sa mohli odrazu v rukách obžalovaných tieto objaviť, keď bitka prebiehala bez prerušenia. O útoku kovovými palicami sa však vo svojej výpovedi zmienila tiež svedkyňa T.. Pokiaľ by obžalovaní napríklad použili k útoku teleskopické obušky, tieto mohli mať pri sebe v zloženom stave a poškodený si ich skôr nemusel všimnúť. V ďalšej časti odvolania poukazuje na výpoveď poškodenej J. T., priateľky poškodeného a popis jej skutku, ktorá je totožná s výpoveďou poškodeného. Vzhľadom na vyššie uvedené považuje za dostatočne preukázané, že obvinení sa svojim konaním dopustili nielen prečinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods.1 Tr.zák., ale tiež prečinu porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 ods.1, ods.2 písm.a) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.d) Tr.zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené v obžalobe. Vzhľadom na uvedené skutočnosti prokurátor navrhoval, aby odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm.c) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods.1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že sa pridrižava v plnom rozsahu písomného odôvodnenia odvolania a navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný R. N. uviedol, že rozhodnutie o odvolaní prokurátora ponecháva na úvahu súdu.

Obžalovaný ml. U. N. uviedol, že žiada odvolanie prokurátora zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z podnetu podaného odvolania okresným prokurátorom odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a nezistiac pritom chyby odôvodňujúce podanie dovolania a odvolaním nevytýkané dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

V prvom rade je nutné uviesť, že súd prvého stupňa na riadne objasnenie veci vykonal vo veci pomerne rozsiahle dokazovanie, pričom vypočul obžalovaných, poškodených D. S. a J. T., svedkov D. S., S. S., S. R., J. F., J. U., T. N., so súhlasom obžalovaných a prokurátora prečítal výpoveď splnomocnenca poškodeného J. J. M., znalecký posudok znalca MUDr. Ladislava Babiaka, zápisnice o konfrontáciách, vyčíslenie škody poškodenej Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., zmluvu o nájme bytu poškodeného, správy o ošetrovaní poškodeného, správy o povesti obžalovaných, obsah priestupkového spisu OO PZ

Partizánske č.p. ORP-P-315/PE-2012, podstatný obsah spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/130/2008 a ostatné listinné dôkazy. Na podklade vykonaného dokazovania a po vyhodnotení dôkazov tak jednotlivo ako aj v súhrne, potom súd prvého stupňa dospel k záveru, že skutok uvedený v skutkovej vete obžaloby bol vykonanými dôkazmi preukázaný len sčasti. Preto upravil skutkovú vetu oproti podanej obžalobe, pričom vypustil tú časť konania zo skutkovej vety, podľa ktorej sa poškodenému po prvotnom fyzickom útoku na chodbe podarilo dostať do svojho bytu č. XX, kde za ním následne do bytu vošli aj obaja obvinení, ktorí ho na chodbe bytu znovu napadli tak, že ho udierali a kopali do celého tela, pričom na výzvy priateľky poškodeného J. T., aby ich byt opustili nereagovali a naďalej útočili na poškodeného dovtedy, kým J. T. neotvorila kúpeľňové dvere do chodby bytu a týmto sa jej obvinených z bytu nepodarilo vytlačiť von a zavrieť dvere do bytu, čím obvinení porušili domovú slobodu D. S. a J. T.

Odvolací súd starostlivo preskúmajúc napadnutý rozsudok ako aj konanie tomuto predchádzajúce zistil, že na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové a právne závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi tak jednotlivo ako aj v súhrne, svoje skutkové aj právne závery náležite odôvodnil vo svojom rozhodnutí, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 Tr. por. Správne pritom skonštatoval, že na základe vykonaného dokazovania bola nepochybne preukázaná len časť skutku, z ktorej uznal obžalovaných vinnými, avšak nebolo bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že útok obžalovaných mal pokračovať aj v byte poškodeného a to za pomoci tyčí, resp. palíc, ako to tvrdili svedkovia D. S. a J. T.. Podrobne pritom poukázal na rozpory a nelogické tvrdenia vo výpovediach týchto svedkov a prečo tieto po vyhodnotení v kontexte s ďalšími dôkazmi považoval za nedôveryhodné. Odvolací súd sa s takýmto hodnotením dôkazov týkajúcich sa skutkových záverov stotožnil a keďže citovanie jednotlivých dôkazov a bližšie popisovanie hodnotenia dôkaznej situácie by bolo len opakovaním skutočností uvádzaných súdom prvého stupňa, odkazuje odvolací súd v plnej miere na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Súčasne odvolací súd skonštatoval, že nie je možné sa stotožniť s dôvodmi odvolania prokurátora. Z obsahu jeho odvolania vyplýva, že nenavrhuje vykonanie ďalších dôkazov, v podstate vytyka súdu prvého stupňa nesprávne hodnotenie dôkazov vykonaných, najmä s poukazom na výpovede už vyššie spomínaných svedkov, ktorými podľa jeho názoru bolo dokázané, že obžalovaní spáchali skutok tak, ako je uvedený v obžalobe. S týmto názorom nie je možné súhlasiť, výpoveďami týchto svedkov, ktoré v napadnutom rozsudku podrobne cituje, sa súd prvého stupňa zaoberal a tieto hodnotil v kontexte ďalších vykonaných dôkazov, pričom v zásade nemožno vytykať súdu prvého stupňa nezákonnosť napadnutého rozsudku len preto, že odvolateľ dospel na základe vlastného hodnotenia dôkazov vo významnej časti k iným skutkovým a právnym záverom než súd prvého stupňa, ktorý vykonal všetky navrhnuté, dostupné a potrebné dôkazy a ktoré vyhodnotil jednotlivo ako i v súhrne tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Navyše argumentácia prokurátora o prípadnom možnom použití tzv. teleskopických obuškov obžalovanými je len v rovine ničím nepodložených špekulácií. Pritom takáto skutočnosť by v prípade preukázania odôvodňovala aj kvalifikáciu konania obžalovaných so zbraňou vo vzťahu k prečinu porušovania domovej slobody, čoho sa však ani prokurátor nedomáhal. Pre uznanie viny musí mať súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania sa skutočne stal a že tento spáchal obžalovaný. Súd môže oprieť výrok o vine i o nepriame dôkazy, avšak len za predpokladu, že tvoria vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú uzavretú sústavu nepriamych dôkazov vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich, z ktorých možno vyvodiť len jediný záver a súčasne vylúčiť iný. V danom prípade ani podľa názoru odvolacieho súdu takýto záver vo vzťahu k tvrdeniu obžaloby, že útok obžalovaných mal pokračovať aj v byte poškodeného a to za pomoci tyčí, resp. palíc urobiť nemožno, nakoľko takéto konanie obžalovaných nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané.

Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré považoval odvolací súd za nutné poukázať, pričom okresný súd správne uznal obžalovaných R. N. a ml. U. N. vinnými zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods.1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, pretože spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví. S podrobným odôvodnením týkajúcim sa skutkových zistení a právnej kvalifikácie v plnej miere odkazuje na vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý v celom rozsahu považuje za zákonný a odôvodnený.

Napokon preskúmajúc i výroky o trestoch odvolací súd zistil, že okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania uvedené v § 34 ods.1, 4 Tr.zák. a u obžalovaného ml. U. N. aj podľa § 97 Tr. zákona o účele sankcií ukladaných mladistvým, najmä na spôsob spáchania

činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osoby páchatel'ov, ich pomery a možnosti nápravy.

O osobe obžalovaného R. N. bolo zistené, že sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Pred dátumom spáchania skutku nebol postihnutý za priestupok, je slobodný a bezdetný. V čase skutku bol nezamestnaný. Neboli u neho zistené poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti. Súdom uložený trest odňatia slobody podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 8 (osem) mesiacov, teda v dolnej polovici trestnej sadzby s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 16 (šestnásť) mesiacov s probačným dohľadom a súčasného uloženia povinnosti podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zákona podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, považuje aj odvolací súd za zákonný a primeraný.

Pokiaľ ide o obžalovaného ml. U. N. okresný súd u neho správne pri ukladaní trestu za použitia § 117 ods. 1 Tr. zák. vychádzal zo zníženej trestnej sadzby, keďže spáchal trestný čin ako mladistvý, hoci v súvislosti s trestným stíhaním, keďže mu bolo vznesené obvinenie po dovŕšení plnoletosti, nepoužil ustanovenia Trestného poriadku o konaní proti mladistvým. K jeho osobe bolo zistené, že doposiaľ nebol súdne trestaný, pred spáchaním prejednávaneho skutku bol raz riešený pohovorom dňa 19.03.2012, keď popíjal alkohol na verejnom priestranstve. Je slobodný, bezdetný a nezamestnaný. Súd obžalovanému správne ukladal trest podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 117 ods. 1 Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, teda v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby, pričom podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, § 51 ods. 1 ods. 2 Tr. zákona a § 119 ods. 1 Tr. zák. mu výkon trestu podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu 14 (štrnásť) mesiacov s probačným dohľadom za uloženia primeranej povinnosti podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zákona podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Aj v tomto prípade je podľa názoru odvolacieho súdu potrestanie obžalovaného primerané, zákonné a bude ním splnený účel trestu.

Napokon správny a zákonný je i výrok, ktorým bola podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obom obžalovaným uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej poisťovni DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s. so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava IČO: 35 942 436, škodu vo výške 94,57 € (deväťdesiatštyri eur a päťdesiatsedem centov) za poskytnutú lekársku starostlivosť v súvislosti s poškodením zdravia poistenca - poškodeného D. S. konaním obžalovaných. Odvolací súd ani v tomto výroku nezistil žiadne pochybenie, pričom tento je riadne odôvodnený a má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Z týchto dôvodov odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.